

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

DA

Tale

Bruxelles, den 13. oktober 2016

Tale af Klaus-Heiner Lehne, formand for Den Europæiske Revisionsret

**Præsentation af Revisionsrettens årsberetning for 2015
Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT)
Bruxelles, den 13. oktober 2016**

Kun det talte ord gælder.

ECA Press

Mark Rogerson – Talsmand

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – Pressesekretær

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditorsECA

Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA)

eca.europa.eu

Kære formand,
næstformand Georgieva,
ærede medlemmer af Europa-Parlamentet

Det er en stor ære for mig at præsentere Den Europæiske Revisionsrets årsberetning i år – mit første år som formand for Retten og min første måned i jobbet.

Begivenhederne siden slutningen af 2015 har rystet Den Europæiske Union i dens grundvold, og vi har derfor bevæget os ind i en periode med selvransagelse. Det spørgsmål, alle stiller sig, er: Hvorfor vender så mange borgere ryggen til det europæiske projekt? Jeg tror, at en del af svaret på det spørgsmål er, at vi – EU-institutionerne – til en vis grad har mistet borgernes tillid. I de kommende måneder og år vil det være en af de store udfordringer for EU at genvinde denne tillid. Og jeg tror, Den Europæiske Revisionsret vil have en vigtig rolle at spille i den proces. I de kommende minutter vil jeg derfor både se fremad på det, der skal gøres, og tilbage på, hvad vi konstaterede i vores beretning for 2015.

Det står klart, at der er brug for en reform. Men uanset hvordan denne reform udformes, skal den bygge på et solidt økonomisk fundament. Vigtigheden af forsvarlig økonomisk forvaltning vil være den samme, hvad enten EU har 28 eller 27 medlemmer. Efter Rettens opfattelse er der her fire elementer, der er særlig vigtige.

For det første skal EU's regnskaber være i orden. Folk vil aldrig komme til at stole på os, hvis de ikke tror på, at vi passer godt på deres penge og fører ordentligt regnskab med, hvordan vi gør det.

EU's regnskab for 2015 er opstillet i overensstemmelse med de internationale standarder og giver i alt væsentligt et retvisende billede. Vi kunne derfor endnu en gang afgive en blank erklæring om regnskabets rigtighed.

Der skal dog stadig betales meget store beløb i indeværende år og i de kommende år. Og Kommissionen har ikke udarbejdet et likviditetsoverslag for de næste syv til ti år. Et sådant overslag ville gøre det muligt for interessenterne at foregribe de fremtidige betalingsbehov og budgetprioriteringer. Det ville også bidrage til at genopbygge tilliden. Det midtvejsoverslag over betalingerne, som Kommissionen har udarbejdet, er et skridt i den rigtige retning.

For det andet skal EU sørge for, at de finansielle regler anvendes korrekt.

De penge, der indbetales til og udbetales fra det aktuelle EU-budget, registreres nøjagtigt, men der sker stadig for mange fejl, når pengene bruges, hovedsagelig i medlemsstaterne. Den anslåede fejlforekomst, som angiver uregelmæssighedernes mfang, er på 3,8 % for betalingerne i 2015. Det er stort set det samme som i de seneste år, men fejlforekomsten ligger stadig over vores væsentlighedstærskel på 2 %.

Vi konstaterede igen de højeste anslåede fejlforekomster i udgifterne til "Økonomisk, social og territorial samhørighed" (5,2 %) og "Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse" (4,4 %). Administrationsudgifterne havde den laveste anslåede fejlforekomst (0,6 %).

Den gode nyhed er, at de korrektioner, medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen har foretaget, havde en positiv indvirkning på den anslåede fejlforekomst. Uden disse korrektioner ville den have været på over 4 %.

Kommissionen giver også en vurdering af, hvordan potentielle fremtidige korrektioner kan indvirke på tallene for 2015.

Men selv om Kommissionen har taget skridt til at forbedre sin risikovurdering og sin vurdering af de korrigerende foranstaltningers effekt, er der stadig muligheder for forbedring.

Det vil være prisværdigt, hvis det lykkes at inddrive så mange penge, at fejlforekomsten kommer under to procent. Men vi mener stadig, at forebyggelse er bedre end helbredelse.

For EU's skatteydere ville det være meget bedre, hvis Kommissionen og medlemsstaterne i højere grad brugte pengene rigtigt i første omgang og ikke behøvede at bruge tid på den besværlige og omkostningskrævende opgave, som det er at inddrive dem igen, når der er fundet fejl.

Hvis Kommissionen, medlemsstaternes myndigheder eller de uafhængige revisorer havde udnyttet alle de disponible oplysninger, kunne de have forhindret eller opdaget og korrigeret en betydelig del af fejlene, før betalingerne blev foretaget.

Vores resultater viser også, at man kan reducere fejlene ved at forbedre udgiftsordningernes udformning.

Det har stor indflydelse på fejlforekomsten, at risikomønstrene er forskellige for henholdsvis godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør omkostninger vedrørende støtteberettigede aktiviteter på grundlag af modtagernes udgiftsanmeldelser, og rettighedsordninger, hvor der kun foretages betaling, hvis bestemte betingelser er opfyldt. Fejlforekomsten i godtgørelsesordninger (5,2 %) er dobbelt så høj som i rettighedsordninger (1,9 %).

Folk kan ikke stole på et system, de ikke forstår. Hvis udgiftsordningerne udformes bedre, vil der blive færre fejl, og folk vil være mere trygge ved at anvende ordningerne.

Kære formand, ærede medlemmer

I en tid, hvor mange ikke kan tage velstand for givet, har vores borgere brug for at vide, at hver eneste euro, der bliver brugt på deres vegne, bliver brugt rigtigt i første omgang og med bedst mulig effekt.

Det betyder også, at det skal sikres, at der kan bruges tilstrækkelige midler på de aftalte politikprioriteter, og at der samtidig er nok i reserve til at håndtere en krise. I det nuværende system har både det ene og det andet vist sig at være vanskeligt.

Derfor talte min forgænger om behovet for "en helt ny tilgang".

Det er endnu for tidligt at afgøre, om denne tilgang vil blive en realitet, og i givet fald hvornår. Men vi har allerede set midtvejsevalueringen af de nuværende udgiftsplaner.

Den omfatter en række lovgivningsforslag, der skal forbedre den budgetmæssige fleksibilitet og forenkle de finansielle regler. Retten vil senere afgive udtalelse om disse forslag.

Vi glæder os over, at Kommissionen endnu en gang opfordrer til, at der sættes fokus på resultater. Men der mangler stadig opmærksomhed på valuta for pengene – som er det tredje element i forsvarlig økonomisk forvaltning.

Vores borgere ønsker og har brug for at se, at EU sikrer valuta for pengene. De har brug for at føle, at EU gør det bedre, end deres egne nationale myndigheder ville have kunnet gøre det på egen hånd.

Men gav EU-projekterne valuta for pengene i 2015? Var deres mål realistiske fra starten? Var omkostningerne rimelige – og var rimelighedskriteriet fastsat ud fra et klart benchmark? Var programmet eller projektet dyrere eller billigere, end det ville have været tilfældet, hvis de var blevet gennemført på et andet niveau i den offentlige forvaltning?

Der kan ikke gives enkle svar på disse spørgsmål, før de rette rapporteringsordninger er på plads.

I år fremhæver vi de udfordringer, Kommissionen står over for, når det gælder rapporteringen om resultaterne af Horisont 2020-udgifterne til forskning og innovation.

Med hensyn til Horisont 2020 konstaterede vi, at der var sket forbedringer i forhold til syvende rammeprogram, men at Kommissionen stadig kun havde begrænset mulighed for at overvåge og redegøre for programmets resultater. Forbindelserne mellem Kommissionens 10 nye politiske prioriteter og den strategiske ramme i Europa 2020/Horisont 2020 bør præciseres nærmere. Den manglende klarhed på dette område kan også påvirke andre EU-aktiviteter.

Der er sket visse fremskridt med hensyn til de indikatorer, Kommissionen anvender til måling af resultater, men der er fortsat svagheder. Endvidere bør Kommissionens generaldirektorater udarbejde bedre forvaltningsmål.

Vi glæder os også over, at Kommissionen i midtvejsevalueringen opfordrer til, at der indføres en enklere og mere integreret rapportering om gennemførelsen og forvaltningen af EU-budgettet.

Det er noget, vi har anbefalet i flere år.

Vi har også sagt, at det bør have flere konsekvenser, når der ikke opnås valuta for pengene.

I det nuværende system er alt i orden, hvis alle pengene er blevet brugt i overensstemmelse med reglerne, og der er aflagt korrekt regnskab for dem. Men sådan burde det ikke være.

Der skal være reelle incitamenter til at opnå valuta for pengene og ikke blot nå udgiftsmålene og undgå at bryde reglerne.

For der er ingen garanti for, at EU-finansierede projekter giver valuta for pengene, bare fordi der er aflagt regnskab for alle pengene, og alle reglerne er overholdt.

Hvis folk ikke kan se, om systemet arbejder for dem, kan vi ikke forvente, at de har tillid til det.

De har brug for at se håndgribelige resultater og for at se, hvilke ressourcer der bliver brugt for at skabe dem. Dette forhold – mellem den opnåede værdi og de anvendte penge – skal gøres meget tydeligere.

Kære formand, ærede medlemmer

Tillid kræver også gennemsigtighed og sikkerhed, der tilsammen udgør det fjerde element i forsvarlig økonomisk forvaltning.

Kommissionen skal rapportere til Parlamentet og til offentligheden om de rigtige ting, og det, der rapporteres, skal underkastes ordentlig kontrol og uafhængig revision.

Den stigende anvendelse af finansielle instrumenter, der hverken finansieres direkte over EU-budgettet eller revideres af os, skaber imidlertid større risici med hensyn til ansvarlighed og koordineringen af EU's politikker og foranstaltninger.

Vores revisioner giver ikke blot uafhængig sikkerhed: De indeholder også anbefalinger til, hvordan EU's økonomiske forvaltning kan forbedres.

Kommissionen accepterer og gennemfører en stor del af vores anbefalinger.

Men selv om der samlet set er rimelig opmærksomhed på vores anbefalinger til medlemsstaterne, er det meget forskelligt, hvor meget der formelt bliver fulgt op på dem. Vi ser derfor kun beskedne tegn på ændringer i politikker og praksis på nationalt niveau.

Kære formand, ærede medlemmer, EU's økonomiske forvaltning skal forbedres. EU er nødt til at gennemføre de rette reformer og gøre det snart.

Beslutningerne herom skal meget snart træffes. Vi vil fremlægge vores bemærkninger og kommentarer til Kommissionens forslag, og vi ser frem til at drøfte dem nærmere.

Hvis vi skal skabe et økonomisk system for EU, der kan genvinde vores borgeres tillid, bliver EU-institutionerne nødt til at arbejde sammen. Det er jeg overbevist om, at vi kan.